

Uvod v Sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Japonsko

Regulativno sodelovanje in netarifni ukrepi

Kaj je regulativno sodelovanje?

Regulativno sodelovanje pomeni, da regulatorji iz dveh različnih držav ali regij sodelujejo z namenom, da:

- izmenjujejo izkušnje in informacije,
- ugotovijo področja vzajemnega interesa za skupno delo,
- tesneje sodelujejo pri razvijanju mednarodnih standardov,
- razpravljajo o tem, kako obravnavati vprašanja, kadar se predpisi obeh strani razlikujejo ali so neskladni.

Kaj so netarifni ukrepi?

Netarifni ukrepi, vključno z regulativnimi ovirami, so ovire, ki niso carinske tarife in ki podjetja ovirajo pri izvozu v drugo državo.

Mednje na primer spadajo:

- različni ali po nepotrebem zapleteni tehnični standardi,
- postopki za odobritev izdelkov,
- kontrole za zagotovitev skladnosti s predpisi.

Zakaj Sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Japonsko vključuje regulativno sodelovanje in netarifne ukrepe?

Netarifni ukrepi so včasih lahko namerna ovira za uvoz. Vendar gre večinoma za zakonite ukrepe vlade. Vprašanje je le, ali se lahko poenostavijo in ali se različni pristopi lahko uskladijo.

V nekaterih primerih EU in Japonska uporabljata različne pristope reguliranja blaga in storitev.

Pred začetkom pogajanja o sporazumu z Japonsko je EU izvedla javno posvetovanje. Večina tistih, ki so se odzvali – zlasti prehrabena, avtomobilska in farmacevtska industrija ter industrija medicinskih pripomočkov – je poudarila, da sedanje japonske regulativne ovire omejujejo njihove možnosti.

Različni standardi in tehnične zahteve ter druga regulativna in upravna vprašanja, tako na meji kot v tujini, prav tako omejujejo trgovino. Take razlike pomenijo stroške tako za podjetja, ki morajo upoštevati različna pravila, kot za javne organe, ki jih morajo izvajati.

Vprašani so tudi navedli, da japonski organi pogosto razlagajo pravila na nepredvidljiv način, kar povzroča dodatno negotovost.

Kaj namerava EU doseči s sporazumom z Japonsko?

Japonska se strinja, da bo:

- preverila seznam netarifnih ukrepov, ki ovirajo izvoz s strani podjetij iz EU,
- poiskala načine za njihovo poenostavitev in
- v večji meri sprejela mednarodne standarde, zlasti iste, ki jih uporablja tudi EU.

EU je predlagala tudi, da z Japonsko ustanovita skupni odbor za regulativno sodelovanje.

Odbor ni neodvisen, pač pa gre za forum, na katerem si EU in Japonska izmenjujeta mnenja o tem, kako bi predpise naredili:

- učinkovitejše,
- preprostejše,
- cenejše za podjetja, da jih upoštevajo, in za regulatorje, da jih izvršijo.

1. Obravnavanje netarifnih ukrepov

EU je predložila dva seznama netarifnih ukrepov Japonski, ki jih je večino preučila. Nekatera vprašanja, ki jih je sprožila EU, so se medtem že razrešila.

Iz prvega seznama je Japonska izvedla regulativne rešitve za približno 75 % ukrepov.

Skupni odstotek razrešenih ukrepov v vseh sektorjih na obeh straneh znaša približno 50 %, vključno z veliko večino vprašanj v zvezi z avtomobili, farmacevtskimi izdelki in medicinskimi pripomočki.

2. Prehod na mednarodne standarde

Razprave regulatorjev o seznamih netarifnih ukrepov so vodile tudi do preusmeritve japonske politike na večjo uporabo mednarodnih standardov, zlasti tistih, ki jih EU že uporablja.

Avtomobili

Standardi EU za avtomobile in avtomobilske dele ter za druga vozila v veliki meri temeljijo na mednarodnih standardih, ki jih je določil

organ ZN (UN-ECE). Članica UN-ECE je tudi Japonska, vendar je do zdaj te standarde večinoma uporabljala le delno.

Zdaj se je Japonska strinjala, da bo svoje standarde v celoti uskladila s standardi UN-ECE, tako kot EU.

Vzpostavljeni bodo zanesljivi postopki za zagotovitev, da bo Japonska spoštovala te zaveze.

Farmacevtski izdelki

Japonska je sprejela, da:

- se bo sklicevala na Mednarodni svet za usklajevanje tehničnih zahtev glede zdravil za uporabo v humani medicini (ICH) kot mednarodni organ, ki določa standarde, in
- uporabila smernice ICH kot podlago za svojo zakonodajo.

Tekstil

Japonska je spremenila svoj sistem oznak o vzdrževanju in ga uskladila s standardom ISO, ki ga uporablja industrija EU. To je bila dolgoletna zahteva EU.

Drugo

Japonska prehaja na iste mednarodne standarde, ki jih EU uporablja za številne svoje industrije.

Prihodnost

Sporazum med EU in Japonsko mora tudi zagotoviti, da se v prihodnosti ne bodo pojavile nepotrebne regulativne razlike.

Eden od načinov za obravnavanje teh vprašanj je pripraviti regulatorje obeh strani k rednemu sodelovanju, da bodo lahko izmenjali ideje in izkušnje ter opredelili področja, na katerih lahko v prihodnosti sodelujejo.

Različne regulativne izbire so vedno mogoče, vendar do njih ne bi smelo prihajati zaradi pomanjkanja dialoga.

Poleg tega se regulatorji EU in Japonske srečujejo s podobnimi izzivi, zato dialog in sodelovanje ponujata priložnosti za učinkovitejšo regulacijo na obeh straneh.

3. Ustanovitev skupnega regulativnega organa

V sporazum je vključeno posebno poglavje o dobrih regulativnih praksah in regulativnem sodelovanju. V njem EU predlaga ustanovitev odbora za regulativno sodelovanje, ki ga bodo sestavljali predstavniki vlade in regulatorji z obeh strani.

Odbor za regulativno sodelovanje bo:

- regulatorjem omogočil izmenjavo dobrih regulativnih praks, izkušenj in informacij,
- pomagal določiti področja, na katerih bi regulatorji lahko sodelovali,
- okrepil sodelovanje na področju mednarodnih standardov.

Odbor za regulativno sodelovanje ne bo:

- mogel spreminjati obstoječih predpisov,
- razvijal nove zakonodaje,
- imel nobenih pristojnosti za odločanje,
- omejeval pristojnosti za odločanje regulatorjev držav članic EU ali na ravni EU.

Regulativno sodelovanje bo ostalo popolnoma prostovoljno. Tudi ne bo vplivalo na pravico EU ali Japonske, da opredelita ali regulirata svoje ravni zaščite, da dosežeta cilje javne politike.

Poleg tega se poglavje ne uporablja za regulativne organe v državah članicah EU ali za ukrepe, prakse ali pristope, ki jih sprejemajo.